

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2006. július 20.*

A T-114/06. R. sz. ügyben,

a **Globe SA** (székhelye: Zandhoven [Belgium], képviseli: A. Abate ügyvéd)

felperesnek,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: M. Wilderspin és G. Boudot, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a bizonyos közép-ázsiai országokba irányuló árubeszerzési közbeszerzési eljárás során (EuropeAid/122078/C/S/Multi) a felperes ajánlatát elutasító bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: francia.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGÁNAK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

A jogvita alapját képező tényállás és az eljárás

- 1 A Globe SA hálózati szolgáltatók (gáz és villamos energia), valamint a petrokémiai iparág számára nyújt szakszolgáltatásokat. Alaptevékenysége, a topográfia, kiterjed a (lézerszkennelési eljárással végzett) háromdimenziós felmérésre, az adatkonvertálásra (Globe DD) és a számítógéppel támogatott tervezésre (CAD).
- 2 A gázvezetékek területén a felperes 2004-ben a „SIG” (földrajzi információs rendszer) nevű szoftver alapján kifejlesztette annak új változatát, a „Pipe Guardian”-t, amely az ilyen létesítmények üzemeltetőit valamennyi feladatuk ellátásában támogatja.
- 3 2005. október 20-án a Bizottság ajánlati felhívást tett közzé az EuropeAid/122078/C/S/Multi projektre, amely bizonyos közép-ázsiai (Kazahsztán, Kirgizisztán, Türkmenisztán, Üzbegisztán) gázszolgáltató társaságok gázvezeték-hálózataira vonatkozó információs rendszer szolgáltatására irányult. Ez a szerződés a TACIS 2002 keretébe illeszkedik.

- 4 A szerződés tárgya egy tétel keretén belül három, gázvezeték-hálózatokra vonatkozó információs rendszer, valamint a megfelelő alkalmazásoknak és az azokra vonatkozó kapcsolt szolgáltatásoknak – azaz a képzés és a szervizszolgálat – az ajánlati felhívás műszaki előírásaiban meghatározott integrációja, konfigurálása, szállítása, telepítése, felszerelése és a szervizszolgálat.
- 5 A kizárólag angol nyelven kiadott részvételi feltételek 1.1. pontja értelmében a gázvezetékre vonatkozó információs rendszer olyan adatbázis-rendszer, amelynek feladata bármilyen felépítésű adatok kezelése, valamint a gázvezeték-hálózat és annak földrajzi környezetének felügyelete.
- 6 A Bizottság jelzi, hogy bár ő tette közzé az ajánlati felhívást, külső irodát – ezúttal egy tanácsadót – bízott meg az ajánlat érdemi részleteinek kidolgozásával.
- 7 A részvételi feltételek 2. cikke a következő szakaszokat állapítja meg:
 - az ajánlatkérő szerv általi pontosításra irányuló kérelmek benyújtási határideje: 2005. november 18.;
 - az ajánlatkérő szerv pontosításainak közzétételi határideje: 2005. november 29.;
 - az ajánlatok benyújtási határideje: 2005. december 5.;

- az ajánlatok felbontásának időpontja: 2005. december 8.;

- a szerződés odaítéléséről a nyertes ajánlattevő értesítésének időpontja: 2005. december 16.;

- a szerződéskötés időpontja: 2005. december 30.

- 8 A Bizottsághoz intézett 2005. november 10-i levelében a felperes több kérdést tett fel az ajánlati felhívással kapcsolatos különböző témákról, amelyek közül az egyik a tintapatronoknak a dokumentációban meghatározott számára vonatkozott (75 fekete és 25 színes patron). A felperes különösen azt kívánta megtudni, hogy ez az ajánlati felhívással érintett minden egyes nyomtatóra, vagy a teljes szerződésre vonatkozik-e.
- 9 2005. november 14-én a Bizottság közzétette az 1. sz. korrigendumot, amelyben jelezte, hogy az ajánlatkérő szerv legkésőbb 2005. november 24-ig közzéteszi a pontosításokat.
- 10 2005. november 22-én a Bizottság több pontosítást tett közzé, amelyek közül a 23. pont vonatkozott az ajánlati felhívásban szereplő tintapatronok számára, és abban az állt, hogy a 75 és a 25 tintapatront nyomtatónként kell érteni. Ekkor a Bizottság azt is meghatározta, hogy az ajánlatokban figyelembe veendő nyomtatók száma tizenhat.

- 11 2005. november 24-én a Bizottság kiadta a 2. sz. korrigendumot, amelyben jelezte, hogy a tintapatronok pontos száma nyomtatónként öt fekete és két színes patron.
- 12 Az IGN France international (a továbbiakban: IGN) 2005. december 2-án, nyolc nappal a 2. sz. korrigendum kiadását követően nyújtotta be az ajánlatát. Ebben az ajánlatban összesen 1600 tintapatron szerepel, amelyből 1200 fekete (75 patron mind a 16 nyomtató esetében) és 400 színes tintapatron (25 patron mind a 16 nyomtató esetében).
- 13 A felperes ajánlatát – a 2. sz. korrigendum előírásainak figyelembevételével – 2005. december 5-én nyújtotta be.
- 14 A másik két ajánlattevő, az Asia Soft és a Geomagic az ajánlatában szintén figyelembe vette a Bizottság 2. sz. korrigendumában szereplő utasításokat.
- 15 A részvételi feltételek 20.6. pontjának megfelelően a szerződés odaítélésének egyetlen szempontja az ár, és a szerződést annak az ajánlattevőnek ítélik, aki a legelőnyösebb ajánlatot tette.
- 16 Az ajánlatok felbontását az értékelő bizottság az előírtak szerint 2005. december 8-án végezte el. Ott megállapították, hogy a négy ajánlattevő ajánlata a következő:

– Globe: 542 215 euró;

- IGN: 592 400 euró;

- Asia Soft: 865 143 euró;

- Geomagic: 934 964 euró.

¹⁷ A Bizottság a szerződést az IGN-nek ítélte oda. A szerződést a Bizottság 2005. december 19-én, az IGN pedig 2005. december 30-án írta alá, anélkül hogy arról a felperest értesítették volna.

¹⁸ A 2006. január 6-i, február 1-jei és 3-i levelében a felperes, valamint tanácsadója a Bizottsághoz fordult, hogy érdeklődjön utóbbi további lépéseiről az ajánlattételi eljárásban.

¹⁹ A 2006. március 1-jei levelében a Bizottság kifejtette a felperes tanácsadójának:

„[...] noha az ajánlatok felbontásakor megállapították, hogy a Globe társaságé volt a legelőnyösebb ajánlat, később kiderült, hogy egy másik ajánlattevő ajánlata a Hivatalos Lapban eredetileg megjelent mennyiségekre, és nem az EuropaAid honlapján közzétett korrigendumban szereplő mennyiségekre vonatkozott. Mivel ez a korrigendum olyan későn jelent meg, hogy a lehetséges ajánlattevőknek csak nagyon rövid ideje maradt arra, hogy e korrigendumról tudomást szerezzenek, és mivel a tárgyi eszközökre vonatkozó ajánlati felhívásnál nem lehet előre beazonosítani a lehetséges ajánlattevőket, az értékelő bizottság úgy döntött, hogy

figyelembe veszi ezt az ajánlatot, és a világhálón megjelent korrigendumban szereplő mennyiségek alapján elvégzi a szükséges kiigazításokat. E kiigazítások (a mennyiségek, és ennek következtében a teljes ár csökkentése) után kiderült, hogy nem a Globe ajánlata volt a legelőnyösebb. Így a szerződést [az IGN-nek] ítélték.”

- 20 A 2006. március 2-i levelében (a továbbiakban: a vitatott határozat) a Bizottság közölte a felperessel, hogy a megfelelő ajánlatok közül nem az ő ajánlata volt a legkedvezőbb, és a szerződést – 532 600 euró összegben – az IGN-nek ítélték.
- 21 A felperes tanácsadója által a Bizottságnak 2006. március 6-án küldött levelét követően ez utóbbi 2006. március 17-én eljuttatta az értékelő bizottság által készített jelentés másolatát. E jelentésben az ajánlatok műszaki megfelelőségére vonatkozó rovatban az értékelő bizottság az IGN-nel kapcsolatban lényegében megjegyzi, hogy az ajánlatkérő szerv kérésére a tintapatronoknak a 2. sz. korrigendumban szereplő száma alapján újra kellett számítani az ajánlatot, és azt ennek megfelelően módosították. Ugyanezen rovatban az értékelő bizottság másfelől rögzítette, hogy a felülvizsgált ajánlat és a megerősítés 24 órás határidőn belül elektronikus levélben és fax útján megérkezett.
- 22 2006. április 14-én a felperes megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz, amelyben kifogásolja a vitatott határozat jogszerűségét.
- 23 Ugyanezen a napon a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be, amelyben lényegében azt kéri, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró függessze fel a vitatott határozat végrehajtását, valamint kéri a Bizottság költségeiben való marasztalását.

- 24 A Bizottság 2006. április 27-én benyújtotta az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre vonatkozó észrevételeit. Az említett észrevételekben a Bizottság kérte az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítását, valamint a felperes költségekben való marasztalását.
- 25 A 2006. május 16-án megtartott tárgyaláson került sor a felek meghallgatására.

Indokolás

- 26 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 104. cikkének 2. §-a előírja, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik (*fumus boni iuris*) a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Ezek együttes feltételek, így tehát el kell utasítani az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, amennyiben az egyik feltétel nem teljesül (a Bíróság elnöke által a C-268/96. P. (R). sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 16-án hozott végzés [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja). Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró adott esetben mérlegeli a fennálló érdekeket (a Bíróság elnöke által a C-445/00. R. sz., Ausztria kontra Tanács ügyben 2001. február 23-án hozott végzés [EBHT 2001., I-1461. o.] 73. pontja).
- 27 Továbbá ezen együttes vizsgálat során az ideiglenes intézkedésről határozó bíróság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az ügy jellegzetességeire tekintettel szabadon határozza meg e különböző feltételek vizsgálatának módját és rendjét, minthogy semmilyen közösségi szabály nem ír elő számára előre meghatározott vizsgálati módot az ideiglenes intézkedés szükségességének értékeléséhez (a Bíróság elnöke által a C-149/95. P. (R). sz., Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben 1995. július 19-én hozott végzés [EBHT 1995., I-2165. o.] 23. pontja).

- 28 A jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a fent említett elvek fényében kell megvizsgálni.
- 29 A jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem elbírálása előtt pontosítani kell annak tárgyát. A felperes a kérelmében lényegében a vitatott határozat felfüggesztését kéri.
- 30 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a szerződés egyetlen ajánlattevő számára való odaítélésével szükségszerűen és elválaszthatatlanul együtt jár, hogy azt nem más ajánlattevőknek ítélik oda. Ezért úgy kell tekinteni, hogy az ajánlati felhívás eredményének a vesztes ajánlattevőkkel való hivatalos közlése nem jelenti – a szerződés odaítéléséről szóló határozathoz képest – olyan külön határozat elfogadását, amely az elutasítás kifejezett megfogalmazására irányul (az Elsőfokú Bíróság T-183/00. sz., Strabag Benelux kontra Tanács ügyben 2003. február 25-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-135. o.] 28. pontja).
- 31 Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy a végrehajtás felfüggesztése iránti felperesi kérelem egyrészt azon határozat ellen irányul, amelyben a szerződést nem neki ítélték oda, másrészt a Bizottság azon határozata ellen irányul, amelyben a szerződést az IGN-nek ítélte.
- 32 Egyébként a tárgyaláson megerősítést nyert, hogy a Bizottság december 19-én, az IGN pedig december 30-án írta alá a szerződést, és annak teljesítése megkezdődött, de még nem fejeződött be. A szerződés így közvetlen folyománya a szerződést az IGN-nek ítélő bizottsági határozatnak.
- 33 Márpedig a kérelmében – amint az a tárgyaláson megerősítést is nyert – a felperes elsősorban a szerződés végrehajtásából eredő kárára hivatkozik, következésképpen megpróbálja megakadályozni azokat a súlyos és helyrehozhatatlan károkat, amelyek szerinte a szerződés végrehajtásából erednek.

- 34 Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy a kérelem az említett szerződés végrehajtásának felfüggesztésére is irányul.

1. *A fumus boni iurisről*

A felek érvei

A felperes érvei

- 35 A felperes az alapügyben előterjesztett keresetének alátámasztására lényegében négy jogalapra hivatkozik: az ajánlatok megfelelőségére, a védelemhez való jogainak megsértésére, a Bizottság indokolási kötelezettségének megszegésére és végül a gondos ügyintézés elvének megsértésére.

— Az első jogalapról

- 36 Első jogalapjának keretében a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság három értékelési hibát követett el, amelyek sértik a szerződést az IGN-nek ítélő eljárást.
- 37 A felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy egyrészt az ajánlata a legelőnyösebb volt, következésképpen a részvételi feltételek 20.6. pontjának megfelelően – amely szerint az egyetlen szempont az ár, és ez alapján a szerződést azon ajánlattevőnek

kellett odaítélni, aki a legelőnyösebb ajánlatot tette – a Bizottságnak a felperes számára kellett volna odaítélnie a szerződést, mivel e tekintetben nem volt mérlegelési lehetősége. A felperes úgy véli, hogy a Bizottság megsértette a jogos bizalmát, amikor nem neki ítélte a szerződést.

38 Másrészt a felperes arra hivatkozik, hogy az IGN ajánlata nem felelt meg a dokumentációban meghatározott műszaki előírásoknak.

39 Először is a felperes szerint a dokumentáció előírja, hogy a nyomtatóknak meg kell felelniük a „legfeljebb A3 formátumnak” ahhoz, hogy 297 x 420 mm méretű papírokra lehessen nyomtatni. A „legfeljebb A3” jelzés szerinte azt jelenti, hogy a nyomtatóknak tudniuk kell ilyen formátumban nyomtatni, és nem voltak előírva a nagyobb méretek (A2, A1, A0). Ezenkívül kifejti, hogy a szóban forgó műszaki területen néha nagyobb formátumokat alkalmaznak, ennél fogva a „legfeljebb A3” jelzés azt a követelményt fejezi ki, hogy az A3 méretű papírra való nyomtatásnak lehetségesnek kell lennie. Márpedig az IGN által ajánlott nyomtatók A4-es formátumúak (210 x 297 mm). Így a felperes szerint ezek a nyomtatók nem felelnek meg a dokumentációban előírt formátumnak.

40 Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a dokumentáció előírása szerint az első színes oldal nyomtatási sebességének 26 másodpercnek kell lennie, míg az IGN által ajánlott nyomtatóké 29 másodperc.

41 A felperes szerint ezek a műszaki eltérések jelentős árkülönbséget eredményeznek az általa, illetve az IGN által ajánlott nyomtatók között, mivel az IGN által ajánlott nyomtatók esetében az ár 379 euró, míg a felperes által ajánlottak esetében 3719,10 euró. Az IGN ajánlatának kiválasztása tehát sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.

- 42 Harmadszor a felperes lényegében azt hozza fel, hogy a Bizottságnak el kellett volna utasítania az IGN ajánlatát, mivel az nem felelt meg az ajánlati felhívásban meghatározott feltételeknek, tekintve, hogy az a dokumentációban előírt 1600 patronról szólt, és nem a 2. sz. korrigendumban végül elfogadott 112 patronról.
- 43 Másodsorban a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a Bizottság az IGN érdekében meghosszabbította az ajánlat ismételt benyújtásának határidejét, mivel lehetővé tette, hogy az ajánlatok benyújtásának az ajánlati felhívásban szereplő végső határideje után módosítsa és javítsa az ajánlatát, mindezt úgy, hogy ez utóbbinak tudomása volt a többi ajánlattevő által ajánlott árról, mivel – a többi ajánlattevővel együtt – részt vett az ajánlatok felbontásán.
- 44 Harmadsorban a felperes lényegében kijelenti, hogy a Bizottság az ajánlattevőkre alkalmazandó szabályok, és különösen a részvételi feltételek 15., 19.5., 20.3. és 20.4. pontjának megsértésével lehetővé tette az IGN számára az ajánlatának a módosítását.

— A második jogalapról

- 45 A felperes lényegében azt állítja, hogy a Bizottságnak tájékoztatnia kellett volna őt arról, hogy miért szándékozik megváltoztatni az ajánlatok elsőbbségi sorrendjét, azért hogy a felperes a védelemhez való jogának megóvása mellett előterjeszthesse az álláspontját.

— A harmadik jogalapról

- ⁴⁶ A felperes hangsúlyozza, hogy a Bizottság által elfogadott határozat indokolása hiányos és ellentmondásos annál is inkább, mivel a részvételi feltételek alapján neki kellett volna odaítélni a szerződést. A határozat ezenkívül egyáltalán nem hivatkozik azon ténybeli és jogi alapokra, amelyek a Bizottságot az értékelő bizottság által 2005. december 8-án megállapított elsőbbségi sorrend módosítására vezették.

— A negyedik jogalapról

- ⁴⁷ A felperes azt állítja, hogy a Bizottság hanyagságról tett tanúbizonyságot e szerződés-odaítélési eljárás során. Lényegében úgy véli, hogy az a határidő, amely alatt a Bizottság neki választ adott, sérti a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot, amely arra kötelezi a Bizottságot, hogy a tájékoztatás kérésétől számított 15 napon belül válaszoljon.

A Bizottság érvei

— Az első jogalapról

- ⁴⁸ Egyrészről a Bizottság hangsúlyozza, hogy az ajánlatának 2005. december 2-i benyújtásától kezdve az IGN volt a legelőnyösebb. Állításának alátámasztására kifejti, hogy az IGN által ajánlott összeg akkor is alacsonyabb lett volna a Globe ajánlatánál, ha az ajánlati felhívásban a 2. sz. korrigendumban meghatározottak szerinti tintapatron-mennyiséget maga az értékelő bizottság javítja ki.

- 49 A Bizottság tehát úgy véli, hogy a felperes nem hivatkozhat megalapozottan a bizalomvédelem elvének megsértésére, minthogy az értékelő bizottság az ajánlatok vizsgálatát éppen csak megkezdte, és még nem hozott semmilyen határozatot még akkor sem, ha az értékelő bizottság először úgy értékelte, hogy a Globe megfelelt az ajánlati felhívás feltételeinek.
- 50 Másrészt az IGN ajánlatának megfelelőségét illetően a Bizottság először arra hivatkozik, hogy a „legfeljebb A3” előírást az értékelő bizottság úgy értelmezte, hogy az magában foglalja az A4-es formátumot is, mivel az A3 méret olyan küszöb, amelynél a nyomtatóknak nem kell többet teljesíteniük.
- 51 Másodsorban a Bizottság hangsúlyozza, hogy az értékelő bizottság úgy vélte, hogy az első színes oldal nyomtatási sebességének a dokumentációban szereplő 26 másodperces ideje egy küszöbérték, és ez a 3 másodperces különbség nem képez olyan jelentős műszaki hiányosságot, amely ténylegesen indokolná az IGN ajánlatának elutasítását.
- 52 Harmadrészt a Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy az IGN-nek szóló, a javított ajánlat megküldésére irányuló felhívását a 2. sz. korrigendum kése delme indokolta. A Bizottság hozzáteszi, hogy az értékelő bizottság e határozata nemcsak a méltányosságon alapult, hanem azon a félelmén is, hogy ha kizárja az IGN-t, akkor az megsemmisítési vagy kártérítési keresetet indít ellene.

— A második jogalapról

- 53 A Bizottság egyrészt úgy véli, hogy erre az érvre már válaszolt a legelőnyösebb ajánlattevő ajánlatára vonatkozó érvelésének keretében és erre hivatkozik is,

másrészről azt állítja, hogy a két hónapos határidő szükséges volt ahhoz, hogy a szervezeti egységei indokolt határozatot dolgozhassanak ki az általa bonyolultnak ítélt ügyben, amely esetében szerinte a közbeszerzési eljárás során technikai nehézségek merültek fel.

— A harmadik jogalapról

54 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a vitatott határozat teljesen világos, és megfelel a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata által támasztott követelményeknek, miszerint az EK 253. cikk által előírt indokolási kötelezettség terjedelme a szóban forgó jogi aktus jellegétől és elfogadásának körülményeitől függ. Az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az érintett aktust kibocsátó közösségi intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekelték a jogaik védelmében megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, illetve hogy a közösségi bíróság jogi felülvizsgálatot gyakorolhasson (az Elsőfokú Bíróság T-282/02. sz., *Cementbouw Handel & Industrie kontra Bizottság* ügyben 2006. február 23-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-319. o.] 85. pontja). Azonban nem szükséges, hogy az indokolás minden vonatkozó ténybeli és jogi elemet részletezzon, mivel azt a kérdést, hogy az indokolás megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek, nemcsak e jogi aktus szövege, hanem elfogadásának körülményei alapján kell megítélni (a Bíróság 203/85. sz., *Nicolet Instrument* ügyben 1986. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 2049. o.] 10. pontja, a 240/84. sz., *NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács* ügyben 1987. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 1809. o.] 31. pontja, a 255/84. sz., *Nachi Fujikoshi kontra Tanács* ügyben hozott ítéletének [EBHT 1986., 1861. o.] 39. pontja és a C-76/00. P. sz., *Petrotub és Republica kontra Tanács* ügyben 2003. január 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-79. o.] 81. pontja).

55 A Bizottság ezen kívül jelzi, hogy a 2006. március 1-jei levelének első két bekezdésében fejtette ki azokat az okokat, amelyek arra indították, hogy az IGN-től az ajánlatának a 2. sz. korrigendumnak megfelelő átírását kérje.

— A negyedik jogalapról

56 A Bizottság annak kinyilvánítására szorítkozik, hogy ez az érv alaptalan.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

57 Előzetesen hangsúlyozni kell, hogy az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o., a továbbiakban: költségvetési rendelet) 89. cikkének (1) bekezdése meghatározza, hogy a részben vagy egészben a közösségi költségvetés által finanszírozott közbeszerzési szerződésnek meg kell felelnie az átláthatóság, az arányosság, az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének. Továbbá a költségvetési rendelet 97. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az ajánlati felhívásban előre meg kell határozni és részletezni kell az ajánlatok tartalmának értékelési szempontjait. Végül az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az egyenlő bánásmód és az átláthatóság elvének értelmében az értékelési szempontokat a dokumentációban vagy a hirdetményben úgy kell megfogalmazni, hogy minden megfelelően tájékozott és elvárhatóan gondos ajánlattevő azonosan értelmezhesse őket (az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-447/04. sz., Capgemini Nederland kontra Bizottság ügyben 2005. január 31-én hozott végzés [EBHT 2005., II-257. o.] 68. pontja).

58 Továbbra is előzetesen azt kell még szem előtt tartani, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik azzal kapcsolatban, hogy milyen szempontokat kell figyelembe venni a szerződés odaítélésekor a közbeszerzési eljárás során, illetve az Elsőfokú Bíróság mindössze a súlyos és nyilvánvaló hiba hiányát vizsgálhatja (a Bíróság 56/77. sz., Agence européenne d'intérims kontra Bizottság ügyben 1978. november 23-án hozott ítéletének [EBHT 1978., 2215. o.] 20. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-19/95. sz., Adia interim kontra Bizottság ügyben 1996. május 8-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-321. o.] 49. pontja).

59 Ezen előzetes észrevételek után az ideiglenes intézkedésről határozó bíró azon az állásponton van, hogy a felperes által előadott első jogalapnak komoly jelentősége van.

60 E tekintetben nem vitatott, hogy 2005. december 8-án, az ajánlatok felbontásakor az értékelő bizottság megállapítása szerint a négy ajánlattevő ajánlata alapján a következő sorrend alakult ki:

– Globe: 545 215 euró;

– IGN: 592 400 euró;

– Asia Soft: 865 143 euró;

– Geomagic: 934 984 euró.

Tehát az ajánlatok felbontásakor a felperes ajánlata volt a legelőnyösebb.

61 A Bizottság mindazonáltal azt állítja, hogy az ajánlatok felbontásától kezdve az IGN ajánlata volt a legelőnyösebb. Szerinte, ha a 2. sz. korrigendumban meghatározott, az ajánlati felhívásban előírt tintapatron-mennyiség kijavítását az értékelő bizottság végezte volna el, az IGN ajánlata alacsonyabb lett volna, mint a felperesé.

- 62 Megállapítható tehát, hogy a Bizottság ezzel elismeri, hogy a javítás nélkül nem az IGN ajánlata volt a legelőnyösebb az ajánlatok felbontásakor.
- 63 Ennélfogva ellenőrizni kell, hogy a Bizottságnak valószínűsíthetően jogában állt-e az, hogy lehetővé tegye az IGN számára ajánlatának kijavítását.
- 64 A részvételi feltételek 15. pontja meghatározta, hogy az ajánlatok 2005. december 5-e után nem módosíthatók.
- 65 A részvételi feltételek 19.5. pontja ezenkívül úgy rendelkezik, hogy az átláthatóság és az egyenlő bánásmód érdekében az ajánlattevők az értékelő bizottság írásbeli kérésére 48 órán belül pontosításokat fűzhetnek az ajánlathoz, anélkül hogy az ajánlatukat módosítsanak. Az ilyen pontosítás iránti kérés nem irányulhat a formai hibák, illetve a szerződés teljesítését érintő, vagy a verseny torzulását előidéző jelentősebb „korlátok” kijavítására.
- 66 A részvételi feltételek 20.3. pontja előírta, hogy az ajánlatok vizsgálatának, értékelésének és összehasonlításának megkönnyítésére az értékelő bizottság minden ajánlattevőtől kérheti az ajánlatának pontosítását, beleértve az ajánlati ár részletezését is. A pontosítás kérése és a válasz kizárólag írásban történik, de nem lehet megkísérelni az ár, vagy az ajánlat tartalmának megváltoztatását, ilyesmi nem javasolható, illetve nem engedélyezhető, kivéve az ajánlatok értékelése közben felfedezett számítási hibák kijavításának megerősítéséhez szükséges változtatásokat.

- 67 A részvételi feltételek 20.4. pontja egyébként úgy rendelkezik, hogy a műszaki szempontból megfelelő ajánlatok esetében ellenőrizni kell, hogy tartalmazzanak-e számítási hibákat. E rendelkezés szerint a hibákat az értékelő bizottság a következőképpen javítja ki: egyrészt a számmal és betűvel leírt számok közötti eltérés esetében a betűvel írt számokat kell figyelembe venni. Másrészt az általánosságokról szóló szerződések kivételével az egységár, valamint az egységár és a mennyiség szorzatából eredő teljes összeg közötti eltérés esetén az egységárat kell figyelembe venni.
- 68 A számítási hibák kijavítása e rendelkezések értelmében nyilvánvalóan lehetséges, de szigorúan korlátozott; e rendelkezések valószínűsíthetően nem teszik lehetővé, hogy egy ilyen javítás az ajánlat módosításához vezessen.
- 69 Márpedig ebben az ügyben az IGN a Bizottság kérésére nem a számítási hibák kijavítását végezte el, hanem az ajánlatának bizonyos hibás részeit módosította, amit végül maga a Bizottság is elismer, mivel elfogadja, hogy az IGN eredeti ajánlatában szereplő tintapatron-mennyiség nem a 2. sz. korrigendumban előírt szám volt.
- 70 Hangsúlyozni kell egyébként, hogy a három másik ajánlattevő – azaz a felperes, az Asia Soft és a Geomagic – a 2. sz. korrigendumban meghatározott előírásoknak megfelelő ajánlatot nyújtott be.
- 71 A Bizottság hangsúlyozza, hogy az IGN-nek az ajánlata kijavítása érdekében küldött felhívása mögött a 2. sz. korrigendum megkészettsége áll. A Bizottság hozzáfűzi, hogy az értékelő bizottság e döntését nemcsak a méltányosság indoka vezette, hanem az is, hogy attól tartott, hogy az IGN a kizárása esetén megsemmisítés vagy kártérítés iránti keresetet indít ellene.

- 72 Mindamellet az ajánlatkérő szerv pontosításainak végső közzétételi időpontja 2005. november 29-e volt. A Bizottság 2005. november 14-én adta ki az 1. sz. korrigendumot, amelyben jelezte, hogy az ajánlatkérő szerv pontosításainak közzétételi határideje 2005. november 24. Hangsúlyozni kell, hogy a közzététel határidejének bizottsági módosítását – úgy tűnik – az tette szükségessé, hogy a Bizottság be tudja tartani a pontosítások közzétételi időpontja, és az ajánlatok beküldésére a részvételi feltételek 2. pontjában, és 13. pontjának második albekezdésében meghatározott időpont közötti tizenegy napos határidőt. E pontok lényegében meghatározzák, hogy az esetleges pontosítások közzétételi határidejének lejártával egy tizenegy napos időszak kezdődik, amely során az ajánlattevők kidolgozhatják és közölhetik az ajánlatukat annak tudatában, hogy a dokumentáció már nem fog változni.
- 73 A pontosításokat 2005. november 22-én tették közzé, a Bizottság pedig 2005. november 24-én korrigendumot fűzött e pontosításokhoz. Következésképpen a Bizottság első látásra sem érvelhet amellett, hogy a 2. sz. korrigendum késedelmes volt, mivel azt lényegében olyan határidőben tette közzé, amelyet ő maga állapított meg.
- 74 Majd az IGN ajánlatának megfelelőségét illetően, amely – a részvételi feltételek 20.4. pontjának megfelelően – a számítási hibák kijavításának lehetőségét befolyásoló előzetes követelmény, a felperes hangsúlyozza, hogy a dokumentáció előírásai szerint az első színes oldal nyomtatási sebességének 26 másodpercesnek kellett lennie, míg az IGN által ajánlotté csak 29 másodperc.
- 75 A Bizottság azt állítja, hogy az értékelő bizottság szerint a dokumentációban meghatározott, az első színes oldal 26 másodpercben megállapított nyomtatási sebessége egy küszöbérték. Másfelől hangsúlyozza, hogy a bizottság álláspontja szerint ez a három másodperces eltérés nem képvisel olyan nagy horderejű műszaki hiányosságot, amely az IGN ajánlatának tényleges elutasítását indokolná.

- 76 A Bizottságnak a nyomtatási sebességre vonatkozó, első látásra kevésbé meggyőző érvelésén kívül – mivel ha ténylegesen egy küszöbértékről lenne szó, akkor minél lassabb lenne a nyomtató, annál inkább megfelelne a dokumentáció előírásainak – megállapítható, hogy eszerint a nyomtatási sebességnek 26 másodpercesnek kell lennie. Egyébként a Bizottság által hivatkozott mozgástér nem jelenik meg kifejezetten a dokumentációban, és első megközelítésre úgy tűnik, hogy az értékelő bizottságnak nem volt jogi alapja azt feltételezni, hogy eltérhet az ugyanezen dokumentációban szereplő műszaki előírásoktól. Ebből következően az IGN ajánlatának megfelelése e tekintetben kérdéses, mivel a Bizottság széles mérlegelési jogköre azzal kapcsolatban, hogy milyen szempontokat kell figyelembe venni a szerződés odaítélésekor a közbeszerzési eljárás során, első látásra ugyanis nem teszi lehetővé számára, hogy eltérjen a saját maga által szigorúan megállapított előírásoktól, anélkül hogy megsértené az ajánlattevőket megillető egyenlő bánásmód elvét.
- 77 Sőt a pályázók által ajánlott nyomtatók tekintetében a nyomtatás formátumára vonatkozó felperesi érvek sem hagyhatók figyelmen kívül mélyrehatóbb vizsgálat nélkül.
- 78 Lényegében nem vitatott, hogy a nyomtatókat különösen a gázvezetékek és környékük nyomvonalának kinyomtatására kellene használni.
- 79 A felperes kifejti, hogy a „legfeljebb A3” formátumra vonatkozó megjegyzés műszaki előírást képez, amely alapján az e formátumnak megfelelő nyomtatóknak képesnek kell lenniük a részvételi feltételek TS4.2. melléklete előírásainak megfelelően a 2-től 40 000 kilométerig terjedő területek tervrajzait és földrajzi térképeit A3 formátumban nyomtatni, az ennél nagyobb formátumban – mint az A2, A1 vagy A0 – való nyomtatás gyakori a térképészet területén, de szerinte itt nem előírás.

- 80 A Bizottság a maga részéről arra hivatkozik, hogy az értékelő bizottság egyhangúlag határozott a „legfeljebb A3” megjegyzés értelmezéséről, miszerint az „legnagyobb küszöbérték” és az A4-es formátumig nyomtatni képes nyomtatókat a dokumentáció előírásainak megfelelőnek tekintik.
- 81 Elsőként felvetődik a kérdés, hogy egyrészt a „legfeljebb A3” megjegyzés az értékelő bizottság értelmezésének tárgyát képezhette-e, ha – amint azt a felperes állítja – műszaki előírásról van szó, és másrészt a Bizottság rendelkezett-e hatáskörrel e megjegyzés értelmezésére különösen anélkül, hogy azt az ajánlattevők tudomására hozta volna.
- 82 Másodsorban feltételezve, hogy az értékelő bizottságnak joga volt értelmezni a „legfeljebb A3” megjegyzést, és ennél fogva az nem műszaki előírás, mivel az nem képezhetné ilyen értelmezés tárgyát, meg kell állapítani, hogy a Bizottság által elfogadott értelmezés kevésbé meggyőző. A Bizottság érvelése alapján, ha az A3 a legmagasabb betartandó formátum, az A4-essel megegyező, vagy annál kisebb formátumok is (mint az A5, vagy akár még az ennél kisebbek is) megfelelnek a dokumentációban előírtaknak, miközben az ilyen formátumok nem tűnnek alkalmasnak a 2-től 40 000 kilométerig terjedő területek tervrajzainak és földrajzi térképeinek kinyomtatására. Ha viszont az értékelő bizottság értelmezése az A4-es formátumú nyomtatóknak a kisebbek kizárásával történő elfogadására korlátozódott, ez azt jelenti, hogy a részvételi feltételek által előírt formátumnak nemcsak „felső küszöbértéke” („legfeljebb A3”), hanem alsó határa (A4) is van, amely azonban nem került említésre, így úgy tűnik, hogy nem hozták az ajánlattevők tudomására sem.
- 83 Ezenkívül meg kell említeni, hogy a felperes az írásaiban arra hivatkozik – anélkül hogy a Bizottság ezt cáfolta volna –, hogy a szóban forgó számítástechnikai alkalmazás A3-as nyomtatási formátum használatát teszi szükségessé.

- 84 Márpedig az nem vitatott, hogy ezek a nyomtatási formátumbeli különbségek különösen jelentős árkülönbségekben nyilvánulnak meg – az IGN ajánlata 379 euró/darab, a felperesé 3719,10 euró/darab –, aminek logikusan arra kellett volna ösztönöznie az ajánlattevőket – amennyiben a Bizottság értelmezése helyes –, hogy az ajánlati ár csökkentése érdekében ne ajánljanak A3-as formátumnak megfelelő nyomtatót, és maradjanak a kisebb formátumoknál.
- 85 Ezenkívül e tekintetben azt is meg kell jegyezni, hogy az IGN által ajánlott tizenhat nyomtató összköltsége 6064 euró volt, míg a felperes által javasoltaké 59 504 euró, ami 53 444 eurós különbséget jelent. Ennélfogva, ha az IGN a javasolt nyomtatók tekintetében betartotta volna az A3-as nyomtatási formátumot, helyénvaló azt gondolni, hogy az árajánlata csaknem hasonló összeggel nőtt volna, így jóval meghaladta volna a felperes által ajánlottat, még a tintapatronok számának kijavítását követően is, feltéve hogy e javítás lehetséges.
- 86 Annak kérdése tehát, hogy az IGN által választott nyomtatók megfelelnek-e a dokumentáció által előírt nyomtatási formátumra vonatkozó műszaki előírásoknak, részletes vizsgálatot tesz szükségessé, amely nem az ideiglenes intézkedésről határozó bíró feladata, mivel az – a *fumus boni iuris* fennállására vonatkozó feltétel vizsgálata keretében – annak megállapítására szorítkozik, hogy a felperes által e tekintetben felhozott érvek valószínűleg nem teljesen alaptalanok.
- 87 A fentiekre figyelemmel a felperes által az első jogalapjának keretében előterjesztett ténybeli és jogi érvek – az ideiglenes intézkedésről határozó bíró rendelkezésére álló tényállási elemekre tekintettel – nagyon komoly kételyeket ébresztenek a szerződés IGN-nek ítélese jogszerűségét illetően. Ilyen körülmények között jelen kérelem nem utasítható el a *fumus boni iuris* hiánya miatt, és meg kell vizsgálni, hogy teljesül-e a sürgősségre vonatkozó feltétel (lásd e tekintetben a fenti 26. pontban hivatkozott Ausztria kontra Tanács ügyben hozott végzés 100. és 101. pontját).

2. *A sürgősségről*

A felek érvei

A felperes érvei

⁸⁸ A felperes – bár elismeri, hogy nem veszélyezti a fennmaradását az, hogy a szerződést nem neki ítélték – lényegében azt állítja, hogy a szerződés elvesztése miatt őt ért károk teljes mértékben nem téríthetők meg pénzügyi kártérítés révén, és kérelme természetbeni kártérítésre irányul.

⁸⁹ A felperes arra hivatkozik, hogy alaptevékenysége, a topográfia fokozatosan kiterjedt a (lézerszkennelési eljárással végzett) háromdimenziós felmérésre, az adatkonvertálásra (Globe DD), valamint a számítógéppel támogatott tervezésre (CAD), és a gázvezetékek területén e szakértelem alapján kifejlesztette egy SIG (földrajzi információs rendszer) szoftvert, amely lehetővé teszi a gázvezetékek üzemeltetőinek támogatását minden feladatukban. Ennek a szoftvernek az új változatát a „Pipe Guardian”-t a Globe 2004-ben fejlesztette ki.

⁹⁰ A felperes kifejti, hogy ez a szoftver jelentős befektetést képvisel, és a társaság – amely jelenleg főként Belgiumban és Hollandiában folytat aktív tevékenységet – nemzetközi porondra lépésének stratégiájába illeszkedik. Hangsúlyozza, hogy a nemzetközi porondra lépés szükséges ezen a korlátozott számú gazdasági szereplővel működő nagyon specializált műszaki piacon. E tekintetben megjegyzi, hogy e területen jelenleg öt gazdasági szereplő tevékenykedik a világpiacon, amelyekből négy az ajánlattevők között van.

- 91 A felperes kifejti, hogy a Pipe Guardian szoftver kereskedelmi sikere szorosan kapcsolódik a nemzetközi pályázatokon való részvételéhez, és a lehetséges ügyfelek többsége előválogatások és ajánlati felhívások útján választja ki az új szoftverplatformját. Ebben a folyamatban az egyik leglényegesebb szempont a reprezentatív referencialista rendelkezésre bocsátása. E tekintetben hangsúlyozza, hogy maga a Bizottság is kér ilyen referenciákat, azért, hogy az ajánlati felhívásainak keretében – különösen a vitatott határozat tárgyát képező szerződés keretében, amelyben a felperes a Shelltől, illetve az Észak-Atlanti Szerződés Szervezetétől (NATO) kapott referenciákra hivatkozhatott – figyelembe vegye az ajánlatokat.
- 92 Másfelől a felperes arra hivatkozik, hogy neki mint tizenhat évvel ezelőtt alapított piaci szereplőnek a Bizottság ajánlati felhívásában szereplő szerződés lehetővé tenné hírnevének növelését, a többi gazdasági szereplővel való versenyzést a nemzetközi tendereken, és lehetővé tenné, hogy betörjön a nemzetközi piacra.
- 93 A tárgyaláson a felperes lényegében kifejtette továbbá, hogy meglátása szerint ebben az ügyben nem egy szerződés elnyerésének lehetőségét veszítette el, hanem egy olyan szerződést veszített el, amelyet a pályázat szabályainak betartása esetén a Bizottságnak neki kellett volna ítélni, és ebből következően elveszítette azt a lehetőséget, hogy a szerződés bizottsági odaitéléséből érvényesíthető referenciát szerezzen, ami szerinte helyrehozhatatlan kár.
- 94 A felperes szerint a sürgősség abból is következik, nehogy az ügy érdemében való ítélethozatal előtt a szóban forgó közbeszerzésnek megfelelő szerződést nagyrészt vagy akár teljes egészében teljesítsék. Így az alapügyben benyújtott kereset tárgyában hozandó ítélet nem érvényesülne hatékonyan. E tekintetben a felperes a Bíróság elnöke által kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában a C-87/94. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1994. április 22-én hozott végzés (EBHT 1994., I-1395. o.) 31. pontjára hivatkozik.

A Bizottság érvei

- 95 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Globe semmilyen érvet nem hoz fel annak bizonyítására, hogy a szerződés IGN által történő teljesítése számára kárt okoz. Egyebekben kifejti, hogy a kár helyrehozható, mivel a felperes az alapügyben maga számszerűsítette 492 000 euró összegben a kárát, egyúttal elismeri, hogy a felperes úgy érvelt, hogy ez a kártérítés nem teljes körű.
- 96 A Bizottság szerint ez annál is inkább igaz, mivel a felperes nem az esély, hanem maga a szerződés elvesztésére hivatkozik.
- 97 Ezenkívül a Bizottság a tárgyaláson lényegében kijelentette, hogy még ha igaz is, hogy a felperes elveszítette az esélyt referenciák megszerzésére, mindazonáltal elfogadott, hogy a közbeszerzési eljárások során nagyon erős a verseny, és a szerződés elvesztése nem helyezi rossz megvilágításba a nem nyertes ajánlattevő szakértelmét.
- 98 Végül a Bizottság kifejti, hogy nem bír jelentőséggel a felperes azon érvelése, amely szerint a sürgősség abból ered, hogy a Bizottság és az IGN között megkötött szerződést az alapügyben való döntéshozatal előtt már nagyrészt teljesítik. A felperes a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset esetében alkalmazandó ítélkezési gyakorlatra alapoz. Márpedig ez utóbbiak különleges keresetek, és nem mérvadóak a közösségi bíróság előtti kártérítési keresetre. Ezenkívül a fenti 93. pontban hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott végzés alapjául szolgáló tényállás nem hasonlít az ebben az ügyben szereplőhöz.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

- 99 Mivel a sürgősségre vonatkozó feltételről van szó, emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes intézkedés iránti eljárás célja a későbbi végső határozat teljes érvényesülésének biztosítása, hogy így a Bíróság által biztosított jogvédelemben ne kerüljön hézag (a Bíróság első tanácsa elnöke által a 27/68. sz., Renckens kontra Bizottság ügyben 1968. december 12-én hozott végzés [EBHT 1968., 274. o.], a Bíróság elnöke által a C-399/95. R. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1996. május 3-án hozott végzés [EBHT 1996., I-2441. o.] 46. pontja, a C-393/96. P(R). sz., Antonissen kontra Tanács és Bizottság ügyben 1997. január 29-én hozott végzés [EBHT 1997., I-441. o.] 36. pontja és a C-180/01. P(R). sz., Bizottság kontra NALOO ügyben 2001. július 17-én hozott végzés [EBHT 2001., I-5337. o.] 52. pontja). E célból a sürgősséget annak a fényében kell mérlegelni, hogy mennyire szükséges ideiglenesen végzést hozni annak érdekében, hogy az ideiglenes védelmet kérő felet ne érje súlyos és helyrehozhatatlan sérelem (a Bíróság elnöke által a C-65/99. P(R). sz., Willeme kontra Bizottság ügyben 1999. március 25-én hozott végzés [EBHT 1999., I-1857. o.] 62. pontja, a fent hivatkozott Bizottság kontra NALOO ügyben hozott végzés 52. pontja és a C-156/03. P-R. sz., Bizottság kontra Laboratoires Servier ügyben 2003. június 20-án hozott végzés [EBHT 2003., I-6575. o.] 35. pontja).
- 100 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat megsemmisítése és az ideiglenes intézkedés elmaradása esetén már nem lesz lehetősége arra, hogy a közbeszerzési eljárásban a szóban forgó szerződést számára ítéljék oda, azt teljesítse, és ebből következően arra, hogy ebből a referenciák, illetve az érintett szolgáltatások nemzetközi piacára jutás tekintetében bizonyos előnyökre tegyen szert.
- 101 E tekintetben rá kell mutatni, hogy abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság megsemmisíti a megtámadott határozatokat, az EK 233. cikk első bekezdése alapján a Bizottságnak kell megtennie az ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, azon kötelezettségek sérelme nélkül, amelyek az EK 288. cikk második bekezdésének alkalmazásából származhatnak (az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-195/05. R. sz., Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 20-án hozott végzés [EBHT 2005., II-3485. o.] 128. pontja).

- 102 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy az EK 233. cikk alapján a megsemmisített aktust kibocsátó intézménynek kell megtennie azokat az intézkedéseket, amelyek az Elsőfokú Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükségesek. Ebből következik egyrészt, hogy a megsemmisítő ítéletet meghozó bíróságnak nincs arra hatásköre, hogy a megsemmisített aktust kibocsátó intézmény számára megjelölje a bíróság határozata végrehajtásának részletes szabályait (a Bíróság C-199/94. P. és C-200/94. P. sz., Pevasa és Inpesca kontra Bizottság egyesített ügyekben 1995. október 26-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-3709. o.] 24. pontja), másrészt az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem határozhatja meg előre azokat az intézkedéseket, amelyeket egy esetleges megsemmisítő ítélet alapján meg lehetne hozni. A megsemmisítő ítélet részletes végrehajtási szabályai nemcsak a megsemmisített rendelkezéstől, és az említett ítélet hatályától függenek, amelyet annak indokolására tekintettel kell értékelni (a Bíróság 97/86., 99/86., 193/86. és 215/86. sz., Asteris és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1988. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 1988., 218. o.] 27. pontja és a C-442/03. P. és C-471/03. P. sz., P & O European Ferries (Vizcaya) kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 1-jén hozott ítélet [EBHT 2006., I-4845. o.] 44. pontja), hanem minden egyes ügy sajátos körülményeitől is, mint például az a határidő, amelyen belül a megtámadott aktust megsemmisítik, vagy az érintett harmadik személyek érdekei.
- 103 A jelen esetben a megtámadott határozat megsemmisítése esetén a jelen ügy körülményeinek figyelembevételével tehát a Bizottság olyan intézkedések meghozatalára lenne köteles, amelyek a felperes érdekeinek megfelelő védelméhez szükségesek (lásd ebben az értelemben a fenti 96. pontban hivatkozott Capgemini Nederland kontra Bizottság ügyben hozott végzés 57. pontját és a fenti 101. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott végzés 130. pontját).
- 104 Tehát nem az ideiglenes intézkedésről határozó bíró feladata azon intézkedések előzetes meghatározása, amelyeket a Bizottság meghozhat az esetleges megsemmisítő ítélet végrehajtása során.
- 105 Mindamellett a teljes és hatékony bírói jogvédelemhez való jog általános elve magában foglalja, hogy a jogalanynak átmeneti jogvédelem biztosítható, ha az a későbbi végleges határozat teljes érvényesüléséhez szükséges, hogy elkerülhető legyen a hézag a közösségi bíróságok által biztosított jogvédelemben (lásd ebben az

értelemben a fenti 99. pontban hivatkozott Renckens kontra Bizottság ügyben hozott végzést, a Bíróság C-213/89. sz., Factortame és társai ügyben 1990. június 19-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-2433. o.] 21. pontját, a C-143/88. és C-92/89. sz., Zuckerfabrik Süderdithmarschen és Zuckerfabrik Soest egyesített ügyekben 1991. február 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-415. o.] 16–18. pontját, a fenti 99. pontban hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 46. pontját és a fenti 26. pontban hivatkozott Ausztria kontra Bizottság ügyben hozott végzés 111. pontját).

106 Meg kell tehát vizsgálni, hogy megfelelő valószínűséggel bizonyították-e, hogy a felperes súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedhet el a kérelmezett ideiglenes intézkedések hiányában (lásd ebben az értelemben a fenti 99. pontban hivatkozott Bizottság kontra NALOO ügyben hozott végzés 53. pontját).

107 E célból mindenekelőtt meg kell vizsgálni, hogy egy esetleges megsemmisítő ítélet után van-e a Bizottságnak lehetősége a felperes által hivatkozott kár megtérítését biztosító új közbeszerzési eljárás megszervezésére, és nemleges válasz esetén azt kell mérlegelni, hogy a felperes kára megtéríthető-e.

108 Ami az új közbeszerzési eljárás bizottsági megszervezésének lehetőségét illeti, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a szerződést már odaítélte az IGN-nek, és a felek 2005 decemberében aláírták a szerződést, anélkül hogy a felperest előzetesen értesítették volna arról, hogy a szerződést nem neki ítélték, és a Bizottság végül többszöri kérés után csak a 2006. március 1-jei levelében közölte azt.

109 Ezenkívül a Bizottság a tárgyalás során kérdésekre válaszolva előadta, hogy noha meg tudja erősíteni, hogy a szerződés teljesítése a felek által történt aláírás után megkezdődött, és a szerződés bizonyos tárgyi elemeinek – mint a nyomtatók és a tintapatronok – szállítása 2006 áprilisának végére lett ütemezve, azonban azt nem tudta, hogy a szerződés teljesítése melyik szakaszában volt, azután minden egyéb magyarázat nélkül jelezte, hogy a szerződés tárgyi elemeit már teljesítették.

- 110 A felperes a maga részéről jelezte, hogy a Bizottság által a szerződésben előírt többi szolgáltatás teljesítésére, és különösen a szoftver telepítésére megállapított határidő 2007. március 15. volt, és a Bizottság e pontban nem mondott ellent.
- 111 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az elsőfokú eljárást lezáró ítéletet valószínűleg csak a szerződés, vagy legalábbis annak egy jelentős része teljesítése után hozzák meg.
- 112 Ezért nagyon kevésbé valószínű, hogy egy esetleges megsemmisítő ítélet után – amely valószínűleg már csak a szerződés teljesítése után következne be – a Bizottság új pályázatot szervezne. Így a felperest ért kár ezen az úton nem téríthető meg.
- 113 Így azt kell megnézni, hogy a felperest ért kár megtéríthető-e, és ha igen, hogyan téríthető meg az EK 235. cikkben alapuló kereset keretében.
- 114 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a felperes hivatkozása szerint a teljes kártérítés sem ellentételezné tökéletesen az általa elszenvedett kárt, míg a szerződésnek az alapkereset elbírálásáig történő felfüggesztésével megmaradna az a lehetőség, hogy természetbeni kártérítést kapjon, azaz ebben az esetben a szerződést teljesíthesse és ebből következően versenylőnyökhöz jusson, amelyek szerinte az ilyen szerződések elnyeréséből erednek.

- 115 Miután az elszenvedett kár teljes megtérítése olyan elv, amelynek tiszteletben tartását a közösségi bíróságok biztosítják (a Bíróság C-104/89. és C-37/90. sz., Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2000. január 27-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-203. o.] 227. pontja), helyénvaló megvizsgálni, hogy a felperes által hivatkozott kár teljes megtérítése lehetséges-e ellentételezés útján.
- 116 A 1605/2002 rendelet 101. cikkének első bekezdése úgy rendelkezik, hogy „Az ajánlatkérő a szerződés aláírása előtt elállhat a beszerzéstől vagy törölheti az odaítélési eljárást anélkül, hogy a pályázók vagy ajánlattevők bármifajta ellentételezésre jogot formálhatnának.” Ennélfogva a felperes állításával ellentétben ő nem egy szerződést vesztt el, hanem az esélyt – amely ebben az esetben különösen komoly volt – arra, hogy elnyerje a közösségi közbeszerzési eljárás tárgyát képező szerződést.
- 117 Bármennyire is komoly esélyről van szó ebben az ügyben, nagyon nehéz, sőt lehetetlen ennek az esélynek a számszerűsítése és ebből következően az annak elvesztéséből eredő kár felmérése. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nagyon nehezen helyrehozhatónak tekinthető az a kár, amelyet a bekövetkezésakor nem lehet számszerűsíteni, (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnöke által a C-51/90. R. és C-59/90. R. sz., Comos Tank és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1990. május 23-án hozott végzés [EBHT 1990., I-2167. o.] 31. pontját, az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-41/97. R. sz., Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben 1997. március 21-én hozott végzés [EBHT 1997., II-447. o.] 47. pontját, a T-65/98. R. sz., Van den Bergh Foods kontra Bizottság ügyben 1998. július 7-én hozott végzés [EBHT 1998., II-2641. o.] 65. pontját és a fenti 101. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott végzés 147. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 118 Ennek az esélynek az elvesztése tehát olyan kárnak tekinthető, amelyet ellentételezés útján nagyon nehezen lehet helyrehozni (lásd e tekintetben a fenti 101. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott végzés 148. pontját).

- 119 Ezenkívül a felperes kijelenti, hogy a tulajdonképpeni szerződés oda nem ítézéséből eredő veszteséghez hozzáadódik a szerződés elnyeréséhez kapcsolódó versenyelőny elvesztése, amely lehetővé tette volna a nemzetközi piacra lépést, megadva a lehetőséget arra, hogy más pályázatok keretében a Bizottság által odaítélt szerződésre lehessen hivatkozni.
- 120 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes szerint ezen a piacon világviszonylatban csak öt vállalkozás aktív, amit a Bizottság nem vitatott, mint ahogy a felperes azon állítását sem, amely szerint az ajánlattevők által felmutatott referenciák a szóban forgó piacon fontos válogatási szempontot jelentenek ez utóbbiak lehetséges ügyfelei számára.
- 121 A részvételi feltételek 11.8. pontja alapján a referenciák egyik szempontját képezik annak az értékelésnek, hogy az ajánlatok megfelelnek-e a Bizottság által indított közbeszerzési eljárásnak.
- 122 Meg kell jegyezni, hogy ezek a referenciák a Bizottság által a szolgáltatásnyújtók közötti minőségi válogatás céljából figyelembe vett sok más követelmény közül csak az egyiket képezik (a költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom rendelet [HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.] 137. cikke; lásd még e tekintetben az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-169/00. R. sz., Esedra kontra Bizottság ügyben 2000. július 20-án hozott végzés [EBHT 2000., II-2951. o.] 49. pontját és a T-148/04. R. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2004. július 27-én hozott végzés [EBHT 2004., II-3027. o.] 51. pontját.
- 123 Mindazonáltal ebben az ügyben egyrészről – figyelembe véve a világviszonylatban nagyon korlátozott számú gazdasági szereplőt – nem lehet előre, mélyrehatóbb vizsgálat nélkül elvetni, hogy tényleges versenyelőnyről lehet szó, amelyet egyébként a Bizottság sem vitatott. Másrészről a kívánt referenciák célja nem a szerződés elnyerése – tekintettel arra, hogy lényegében sok figyelembe vett szempont közül

csak egyről van szó –, hanem más ügyfelekkel való szerződéskötések, amelyek tekintetében e referenciák meghatározó szempontot jelentenének a szerződés elnyerésekor, amelyet a Bizottság szintén nem vitatott.

¹²⁴ Ebben az ügyben – a szóban forgó szerződés különleges körülményeinek figyelembevételével –, amelynek tárgyát nagyon egyedi szoftverek képezik, első látásra viszonylag korlátozott számú lehetséges ügyfelekkel, és az ajánlattevők nagyon korlátozott számára tekintettel, a hivatkozott kár bizonyosnak vagy legalábbis kellően valószínűnek látszik (az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-241/00. R. sz., Cane kontra Bizottság ügyben 2001. január 15-én hozott végzés [EBHT 2001., II-37. o.] 34. pontja), és nem tűnik tisztán elméletinek, vagy olyannak, amely kizárólag jövőbeni, bizonytalan események esetleges bekövetkeztétől függ (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-195/01. R. és T-207/01. R. sz., Government of Gibraltar kontra Bizottság egyesített ügyekben 2001. december 19-én hozott végzés [EBHT 2001., II-3915. o.] 101. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

¹²⁵ Ugyanis a felperes azon lehetősége, hogy egy ilyen specializált és kevés ajánlattevővel rendelkező piacon az Európai Közösségek Bizottságánál elnyert szerződésre hivatkozhasson – azok után, hogy a Shell és a NATO is kiválasztotta –, versenyelőnynek tekinthető, amelyet a felperes is élvezhetett volna, ha neki ítélik a szerződést.

¹²⁶ Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a felperes – mivel nem őt választották – versenyhátrányt szenved az e szerződést elnyerő IGN-hez képest, amely ezt versenycélokra is használhatja majd, miközben komoly érvek szólnak amellett, hogy ezt a szerződést nem neki kellett volna ítélni.

¹²⁷ Márpedig nagyon nehéz volna megállapítani e versenyelőny értékét, és következésképpen megfelelő pontossággal felmérni azt a kárt, amely e versenyelőny

megszerzésére vonatkozó esély elvesztéséből ered, és ebből következően nagyon nehéz volna kártérítéssel biztosítani annak teljes körű megtérítését (lásd e tekintetben a fenti 101. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott végzés 147. és 148. pontját).

- 128 Ennélfogva megállapítható, hogy joggal hivatkozik a felperes arra, hogy a kártérítés az őt ért kárnak csak tökéletlen megtérítése lehet.
- 129 A felperes által hivatkozott kár tehát a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztése nélkül nagyon nehezen helyrehozhatónak tekinthető.
- 130 Az ideiglenes intézkedés elrendelésének igazolása érdekében azonban a felperes által hivatkozott kárnak súlyosnak kell lennie (a fenti 101. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott végzés 149. pontja).
- 131 Márpedig egy közbeszerzési szerződés elnyerésére és annak teljesítésére vonatkozó esély elvesztése a szóban forgó közbeszerzési eljárásból való kizárás velejárója, és önmagában – függetlenül az állítólagos egyedi sérelem súlyosságának konkrét értékelésétől az egyedi esetekben – nem minősül súlyos kárnak (lásd a fenti 101. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott végzés 150. pontját).
- 132 Ebből következően a jelen esetben a közbeszerzési eljárásban a szerződés elnyerésére és annak teljesítésére vonatkozó felperesi esély elvesztését akkor lehet súlyos kárnak minősíteni, ha a felperes megfelelően bizonyítja, hogy kellően jelentős előnye származott volna az említett szerződés odaítéléséből és annak teljesítéséből (lásd a fenti 101. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott végzés 151. pontját).

- 133 Konkrétan kell tehát értékelni azokat az előnyöket, amelyeket a felperes szerint számára a közbeszerzési eljárás keretében a szóban forgó szerződés odaítélése és teljesítése eredményezhetne.
- 134 Abban az esetben azonban, ha a kérelmező vállalkozás, az anyagi kárt különösen e vállalkozás méretére tekintettel kell értékelni (lásd ebben az értelemben a fenti 117. pontban hivatkozott Comos-Tank és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 26. és 31. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság elnöke által T-201/04. R. sz., Microsoft kontra Bizottság ügyben 2004. december 22-én hozott végzés [EBHT 2004., II-4470. o.] 257. pontját). Márpedig az ideiglenes intézkedésről határozó bíró jelen esetben úgy véli, hogy az eljárási iratok alapján nem lehet a kár súlyosságát felmérni a vállalkozás mérete tekintetében.
- 135 Azt azonban nem lehet kizárni, hogy a kár súlyosságát más szempontok, mint például a piaci részesedés csökkenésének mértéke vagy a vállalkozás versenyhelyzetének megváltozása alapján értékeljék (lásd analógia útján az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-13/99. R. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. június 30-án hozott végzés [EBHT 1999., II-1961. o.] 138. pontját, a T-392/02. R. sz., Solvay Pharmaceuticals kontra Tanács ügyben 2003. április 11-én hozott végzés [EBHT 2003., II-1825. o.] 107. pontját és a T-369/03. sz., Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2004. január 16-án hozott végzés [EBHT 2004., II-205. o.] 76. pontját).
- 136 Elsősorban a szerződés teljesítéséhez kapcsolódó pénzügyi előnyök tekintetében nyilvánvaló, hogy e szerződés teljesítésének elmaradása azon bevétel kiesését eredményezi a felperesnél, amelyet akkor szerzett volna, ha a szerződést számára ítélik oda, és úgy tűnik, a szerződésből esetlegesen származó jövedelem megszerzésére vonatkozó esély elvesztése – tekintettel a szóban forgó összegre – a felperes számára viszonylag súlyos sérelmet okozhat.
- 137 Másodsorban a felperes azon lehetősége, hogy egy ilyen specializált és kevés ajánlattevővel rendelkező piacon az Európai Közösségek Bizottságánál elnyert szerződésre hivatkozhasson, olyan versenyelőnynek tekinthető, amelyben akkor részesülhetett volna, ha a szerződést neki ítélik.

138 Bár a pontos értékét nehéz megbecsülni, az ilyen versenyelőny elvesztése – a jelen ügy körülményeit figyelembe véve – egy első látásra kevés ajánlattevővel rendelkező, nagyon versenyző piacon, korlátozott számú lehetséges ügyfeleknek szánt nagyon specializált szoftverek kifejlesztésével foglalkozó vállalkozás számára súlyos kárt jelenthet, annál is inkább, mivel az IGN – az egyik közvetlen versenytárs – versenycélokra használhatná a szerződés elnyerését, noha komoly okok miatt arra lehet következtetni, hogy a szerződést nem neki kellett volna ítélni.

139 Ennélfogva úgy kell tekinteni – figyelemmel jelen ügy különleges körülményeire és azon piac jellegzetességeire, amelyen a felperes és az IGN tevékenykedik –, hogy a felperes által elszenvedett kár súlyosnak tekinthető.

140 Végül azon sürgősséget, amelyre a felperes így hivatkozhat, annál is inkább el kell ismernie az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak, mivel – amint a jelen végzés 54–84. pontjából kiderül – a felperes által az első jogalapjának keretében felhozott ténybeli és jogi érvek különösen komolynak tűnnek (lásd e tekintetben a fenti 26. pontban hivatkozott Ausztria kontra Tanács ügyben hozott végzés 110. pontját).

141 E szempontok összességére figyelemmel a későbbi végső határozat teljes érvényesülésének, és különösen az esetleges természetbeni kártérítés biztosítására, amint azt a felperes kérte, amelynél nem lehetne eltekinteni attól, hogy az elszenvedett kárt csak ez tudja – legalább részben –, enyhíteni, helyénvaló úgy tekinteni, hogy a vitatott határozat, valamint a szerződés teljesítésének felfüggesztésére irányuló kért intézkedést el kell rendelni a felperes javára, amennyiben az érdekek mérlegelése az ő javára billen, amit most meg kell vizsgálni.

3. Az érdekek mérlegeléséről

A felek érvei

A felperes érvei

¹⁴² A felperes lényegében arra hivatkozik, hogy az érdekek mérlegelése az ő javára billen, mivel egyrésztől olyan szerződés bevételeitől esik el, amely őt illette volna meg, másrésztől az IGN nem hivatkozhat jogsértőnek tekintendő jogi aktusból származó érdekeinek védelmére. A felperes ezenkívül úgy véli, hogy az IGN nem részesülhet nagyobb védelemben, mint ő maga, hiszen ha betartja a közbeszerzési eljárást, a Bizottságnak ki kellett volna zárnia az IGN ajánlatát, amely nem felelt meg a részvételi feltételek előírásainak.

¹⁴³ Arra is hivatkozik, hogy az intézkedést a közérdek is megköveteli, amely szerint a közösségi intézmények által kiírt közbeszerzési eljárásokat a jogszerűség, az átláthatóság, az egyenlő bánásmód, a bizalomvédelem és a gondos ügyintézés elvének betartásával kell lebonyolítani.

A Bizottság érvei

¹⁴⁴ A Bizottság vitatja ezt az érvelést, és lényegében arra hivatkozik, hogy még ha el is követett olyan hibát, amely felveti a felperessel szembeni felelősségét, az IGN-nel kötött szerződés ugyanúgy érvényes, e társaság elvárását és jogos bizalmát is tiszteletben kell tartani, hiszen bízhat a szerződést neki odaítélő határozat látszólagos jogszerűségében.

145 A Bizottság továbbá arra hivatkozik, hogy a szerződésnek különös jelentősége van a közép-ázsiai gázvezeték-hálózat fejlesztésében, és a szerződés teljesítésének hosszú időszakra történő felfüggesztése szerencsétlen hatásokkal járna a régióban, különösen a kazah hatóságokkal ápolt viszonyban. E tekintetben úgy véli, hogy a szerződés megfelelő időben való teljesítéséhez fűződő közérdek a felperes tisztán magánérdekei felett áll, amelyeket védelemben részesítheti az alapkeresetet elbíráló ítélet. A tárgyalás során hangsúlyozta, hogy ez a szempont szerepet játszott a Bizottság azon döntésében, hogy ne zárja le a pályázatot, azért, hogy később újat írjon ki, ezzel egyrészt elkerülve a szerződés teljesítésének késedelmét, másrészt költségvetési szempontból nézve a szerződéshez kapcsolódó eszközök elvesztését. Ennélfogva e szempontnak szerinte szerepet kell játszania a szerződés teljesítésének felfüggesztéséhez fűződő felperesi érdek értékelésében.

146 A Bizottság azt is hangsúlyozta a tárgyalás során, hogy fontos volna elkerülni azt, hogy az IGN keresetet indítson, amely kockázattal kell szembenéznie, ha az e társasággal megkötött szerződését felfüggesztik.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

147 Amikor az ideiglenes intézkedésről határozó bíró előtt az ideiglenes intézkedés iránti kérelem keretében a kérelmező arra hivatkozik, hogy fennáll annak kockázata, hogy súlyos és helyrehozhatatlan kár éri, és e bíró mérlegeli a szóban forgó különböző érdekeket, különösen azt kell megvizsgálnia, hogy a vitatott határozatnak az érdemi határozatot hozó bíróság általi esetleges megsemmisítése lehetővé tenné-e a határozat azonnali végrehajtásával kiváltott helyzet megfordítását, és fordítva, hogy e határozat végrehajtásának felfüggesztése megakadályozhatja-e annak teljes érvényesülését abban az esetben, ha az alapkeresetet elutasítják (lásd e tekintetben a Bíróság elnöke által a C-182/03. R. és C-217/03. R. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. június 26-án hozott végzés [EBHT 2003., I-6887. o.] 142. pontját és a fenti 35. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott végzés 167. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 148 A jelen ügyben elsősorban számításba kell venni a felperesnek azt az érdekét, hogy a szerződés IGN-nek ítéleséről szóló határozat végrehajtását felfüggeszék, másodszorban az IGN azon érdekét, hogy a szerződést végre lehessen hajtani, és harmadszorban a közérdeket, valamint a Bizottságnak a szerződés teljesítéséhez fűződő érdekét.
- 149 Elsősorban is az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy véli, hogy az IGN-nek ítélt szerződés teljesítésének folytatása alkalmas arra, hogy a felperesnek súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozzon (lásd a fenti 104–140. pontot).
- 150 Másodsorban komoly érvek szólnak amellett, hogy az IGN ajánlata nem felelt meg a részvételi feltételek előírásainak, és a Bizottságnak ki kellett volna zárnia ezt az ajánlatot. Ellentétben azzal, amit a Bizottság a tárgyaláson lényegében előterjesztett, a vitatott határozat jogszerűsége és az abból eredő szerződés érvényessége nem független egymástól. Ha ugyanis egyrészről az Elsőfokú Bíróság az alapkeresetről határozva megsemmisíti a vitatott határozatot, másrészről a szerződés teljesítését felfüggesztették, a megsemmisítő ítélet hatásaként a Bizottságnak meg kell szüntetnie a közötte és az IGN között létrejött szerződést.
- 151 Ebből következik, hogy nagyon valószínű – amint a Bizottság megjegyzi –, hogy az IGN jogosult lesz kártérítést követelni a Bizottság által elkövetett hiba miatt az illetékes belga bíróságok előtt a szerződésben megállapított, joghatóságra vonatkozó záradék értelmében. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az IGN érdekei bírósági kereset keretében védelemben részesülhetnek.
- 152 Az érdekek mérlegelése így nem billenhet az IGN felé a felperes rovására. Komoly érvek szólnak amellett, hogy az IGN ajánlata nem felelt meg az ajánlati felhívás műszaki előírásainak, még akkor sem, ha a Bizottság nem vitatja, hogy a felperes ajánlata megfelelt az említett előírásoknak. Ilyen körülmények között az IGN-nek a szerződés folytatásához fűződő érdekei nem előrevalóbbak a felperes azon érdekénél,

hogy a szerződést elnyerje, ami legalább még részben lehetséges, ha az említett szerződést felfüggesztik az alapügyben meghozandó ítéletig.

153 Harmadsorban a Bizottság azon állítása tekintetében, miszerint a kazah hatóságokkal való jó kapcsolat megőrzése érdekében a szerződés teljesítésének folytatása nem szenvedhet késedelmet, semmilyen erre vonatkozó bizonyítékot nem nyújtott be az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak.

154 Ezenkívül úgy tűnik, hogy a Bizottság által a tárgyaláson felhozott érvek azt jelzik, hogy a Bizottság észlelte, hogy a szerződés IGN-nek ítéltése nehézségeket vethet vagy vet majd fel, de költségvetési okokból ezek figyelmen kívül hagyása mellett döntött, és vállalta annak kockázatát, hogy a jogtalanul mellőzött ajánlattevők keresetet indítanak ellene.

155 Ha feltételezzük, hogy költségvetési okok igazolhatják e hozzáállást, a Bizottság nem bizonyította, hogy e megfontolások – amelyek a saját érvelése szerint arra ösztönözték, hogy 2005. december 31-e előtt megkösse a szerződést az IGN-nel, hogy ne veszítse el az e célra rendelkezésére álló eszközöket – alkalmasak arra, hogy megakadályozzák, hogy a szerződés teljesítése ezúttal felfüggesztésre kerüljön.

156 A Bizottság ezenkívül – annak érdekében, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bírótól azt kérje, hogy tagadja meg a felperestől a bírói jogvédelmet – nem hivatkozhat arra, hogy az IGN keresetének elkerülése végett érdeke fűződik a szerződés további teljesítéséhez.

157 Következésképpen egyrészről a szerződést az IGN társaságnak odaítélő határozat, másrészről az említett szerződés végrehajtásának felfüggesztése a jelen ügy

különleges körülményei között indokolt, és megfelelő választ ad a felperes hatékony ideiglenes jogvédelmének biztosítása iránti szükségletre.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKE

- 1) **A bizonyos közép-ázsiai országokba irányuló árubeszerzési közbeszerzési eljárás során (EuropeAid/122078/C/S/Multi) a közbeszerzési szerződést az IGN France internationalnak odaítélő bizottsági határozat végrehajtását, valamint a Bizottság által az IGN France internationalal kötött szerződés végrehajtását mindaddig felfüggeszti, amíg az Elsőfokú Bíróság az alapkeresetről nem határoz.**
- 2) **A költségekről jelenleg nem határoz.**

Luxembourg, 2006. július 20.

E. Coulon

hivatalvezető

B. Vesterdorf

elnök